

Fővárosi Munkaügyi Bíróság
22.M.2200/2004/4.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a Független Rendőr Szakszervezet részéről eljáró dr. Csányi Éva jogtanácsos (0388 Budapest, Pf. 52.) által képviselt **J. B. felperesnek a Budapesti Rendőr-főkapitányság** (1139 Budapest, Tve u. 4-6.) **alperes ellen jogviszony megszüntetése iránti perében** meghozta az alábbi:

í t é l e t e t

A bíróság megállapítja, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg felperes szolgálati viszonyát, kötelezi a bíróság az alperest, hogy a felperest eredeti beosztásába helyezze vissza.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg elmaradt illetményként bruttó 856.720,- Ft-ot (azaz nyolcszázötvenhatezer-hétszázhusz forintot), valamint ezen összeg után 2004. április 01-től a kifizetésig terjedően a törvényes kamatokat.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg elmaradt étkezési hozzájárulásként 28.000,- Ft-ot (azaz huszonnyolcezer forintot) időarányos ruhapénzként 54.666,- Ft-ot (azaz ötvennégyezer-hatszázhatvanhat forintot).

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a jelen bírósághoz benyújtott és a Fővárosi Bírósághoz címzett fellebbezésnek van helye.

A bíróság tájékoztatja a peres feleket, hogy a fellebbezési határidő lejárta előtt közösen kérhetik, hogy a bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el.

I n d o k o l á s

A bíróság a peres felek előadása és a csatolt iratok alapján az alábbi tényállást állapította meg:

A felperest a Rendészeti Szakközépiskola elvégzését követően az alperes 2003. július 01-jei hatállyal nevezte ki határozatlan időre a BRFK K. Főosztály ... Alosztály

hivatásos állományába. A 3014/1283/2003. szám alatti kinevező állományparancsban a munkáltató a felperes vonatkozásában 6 hónapos próbaidőt kötött ki.

Az alperes a 301/2973/2003. számú állományparancsával, amely 2003. december 30-án kelt, ugyanezen napi hatállyal próbaidő alatt a felperes szolgálati viszonyát azonnali hatállyal megszüntette, hivatkozva a Hszt. 53. § d) pontjára.

A felperes a jogviszony megszüntetése miatt 2004. január 10-ei nappal szolgálati panaszt nyújtott be, hivatkozva arra, hogy az alperes kinevező parancsa nem felel meg a jogszabályi követelményeknek a próbaidő kikötése tekintetében. Ennek megfelelően kérte az állományparancs felülvizsgálatát és a hivatásos állományba történő visszahelyezését.

Az alperes vezetője 2004. február 6-án kelt intézkedésével a panasznak nem adott helyt és azt felterjesztette az ORFK vezetőjéhez. Az ORFK vezetője 2004. március 16-án kelt határozatával a felperesi szolgálati panaszt elutasította. A határozat indokolása hivatkozott a Hszt. 37. § (1) bekezdésére, valamint a 258. § (1) bekezdés a) pontjára, amely szerint a rendőri szolgálati jogviszony létesítésének meghatározott feltételei vannak, ilyen egyebek mellett a jelentkező büntetlen előélete, valamint kifogástalan életvitel. A panaszt elutasító határozat elismerte azt, hogy a felperesnek hivatásos állományba történő kinevezése nem volt jogszerű, mivel a kinevezése egyéik törvényben meghatározott feltételét, azaz a kifogástalan életvitelt a felperes vonatkozásában figyelmen kívül hagyta.

A felperes módosított keresetében kérte annak megállapítását, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg azonnali hatállyal a próbaidő alatt a szolgálati viszonyát, kérte eredeti szolgálati beosztásba történő visszahelyezését. A felperes a Hszt. 197. § (3) bekezdése alapján 2004. január 1-től 2004. augusztus 31-ig terjesztette elő elmaradt illetmény és egyéb járandóság iránti igényét. A perrel kapcsolatban költségigényt nem terjesztett elő.

Az alperes érdemi ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását azzal, hogy az összességében meghatározott kereseti kérelmet elfogadta, azt mind a jogcím, mind a meghatározott számítási módok szerint nem vitatta. A perrel kapcsolatban költségigényt nem terjesztett elő.

A felperesi kereset az alábbiak miatt megalapozott:

A felperes a Rendészeti Szakközépiskola elvégzését követően 2003. július 1-jei hatállyal lett kinevezve a BRFK K. Főosztály ... Alosztály hivatásos állományába. A felperes kinevező parancsában az alperes 6 hónapos próbaidő kikötése iránt is intézkedett. Az alperes 2003. december 30-ai nappal és ugyanezen hatállyal a felperes szolgálati viszonyát próbaidő alatt azonnali hatállyal megszüntette.

A felperes a szolgálati viszonya megszüntetése miatt szolgálati panasszal élt, amelyet mind az alperes, mind az ORFK vezetője elutasított.

A Hszt. 41. § (1) bekezdése szerint a hivatásos állományba felvett személlyel – a katonai és rendvédelmi oktatási intézményt végzettek kivételével – a szolgálati viszony létesítésekor legfeljebb 12 hónapig terjedő próbaidő köthető ki. A próbaidő kikötése kötelező ha a jelentkező nem rendelkezik szakirányú iskolai végzettséggel (szakképesítéssel). Ugyanezen szakasz (4) bekezdése szerint a próbaidő alatt a szolgálati viszonyt bármelyik fél indokolás nélkül, azonnali hatállyal megszüntetheti.

A Hszt. végrehajtásáról kiadott 9/1997. (II. 12.) BM rendelet 8. § (1) bekezdése szerint a hivatásos állományba történő kinevezéskor – katonai, rendvédelmi oktatási intézményekből közvetlenül felvételre kerülő kivételével – a munkáltatói jogkört gyakorló előjáró döntésétől függően minimum 6, de maximum 12 hónapig terjedő próbaidőt kell kikötni.

A peres felek által nem vitatottan a felperes szolgálati viszonyt létesítő kinevező parancsában 6 hónapos próbaidő került kikötésre. Az sem vitatott, hogy a felperes vonatkozásában miután ő Rendészeti Szakközépiskolán folytatott tanulmányainak eredményes befejezését követően került az alpereshez, nem volt mód és lehetősége a fenti törvényt és rendeletet figyelembe véve próbaidő kikötésére.

Az alperes hivatkozott arra, hogy álláspontja szerint a próbaidő kikötésére azért került sor, mivel a felperes ellen büntető eljárás volt folyamatban a perbeli időszakban. Az alperes hivatkozott arra is, hogy a Hszt. 258. § (1) bekezdése szerint rendőri szolgálati jogviszony akkor létesíthető, ha a jelentkezőnek, valamint közeli hozzátartozóinak és a vele egy háztartásban élőknek az életvitele kifogástalan. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése rendelkezik arról, hogy a kinevezőnek kell vizsgálnia az érintett jogkövető magatartását, családi és lakókörnyezeti kapcsolatainak rendezettségét, bűncselekményt elkövető vagy azzal gyanúsítható személyekkel fenntartott kapcsolatát, anyagi-, jövedelmi viszonyainak rendezettségét.

Az alperesi álláspont szerint a felperes ezen követelmény-rendszernek nem felelt meg, így jogszerűen nem is lehetett volna vele hivatásos szolgálati viszonyt létesíteni.

A Hszt. 9. § (1) bekezdése szerint semmis az a jognyilatkozat vagy annak az a része, amely a szolgálati viszonyra vonatkozó szabályba vagy egyébként jogszabályba ütközik. A 10. § (2) bekezdése szerint ha a jognyilatkozat valamely része érvénytelen, helyette a szolgálati viszonyra vonatkozó szabályt kell alkalmazni, kivéve ha a felek az érvénytelen rész nélkül nem állapodtak volna meg. A 11. § (3) bekezdése szerint a fegyveres szerv hibájából eredő érvénytelenség esetén a hivatásos állomány tagjának fel nem róható magatartása szerinti felmentés szabályait, illetve jogkövetkezményeit kell megfelelően alkalmazni.

Nem vitatottan az alperes a Hszt. és a BM rendelet rendelkezéseit figyelmen kívül hagyva próbaidőt kötött ki a felperes vonatkozásában, továbbá a kinevezést megelőzően nem vizsgálta meg, hogy a felperes a Hszt. 258. § (1) és (2) bekezdéseiben foglaltakat figyelembe véve rendőri szolgálati jogviszonyban foglalkoztatható-e. Az alperes nem folytatta le körültekintően és kellő gondossággal a jogviszony létesítését megelőző eljárást.

Az alperesi jogviszonyt megszüntető intézkedés a Hszt. 53. § (1) bekezdés d) pontjára hivatkozott, amely szerint a szolgálati viszony megszűnik azonnali hatállyal a próbaidő alatt.

A bíróság álláspontja szerint az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes szolgálati viszonyát a fenti hivatkozással, miután a felperes vonatkozásában próbaidő kikötésére a törvény rendelkezése folytán nem volt jogszerű lehetőség. Amennyiben az alperes arra a következtetésre jutott, hogy az említett kikötés érvénytelen, illetve a felperessel már szolgálati viszony létesítésére sem volt mód és lehetőség, ebben az esetben, miután a fegyveres szerv hibájából eredt az érvénytelenség, a felmentés szabályait alkalmazva lehetett volna a jogviszony megszüntetése iránt intézkedni.

A bíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes szolgálati viszonyát és a felperesi kereseti kérelemnek helyt adva a Hszt. 197. § (3) bekezdése alapján kötelezte az alperest, hogy a felperest eredeti beosztásába helyezze vissza.

A felperes összességében kidolgozta kereseti kérelmét, így előterjesztette a 2004. január 1-től 2004. augusztus 31-ig elmaradt illetmény igényét, amelyet bruttó 856.720,- Ft-ban határozott meg, ezen túlmenően ugyanezen időszakra vonatkozóan az étkezési hozzájárulás, valamint időarányos ruhapénz megfizetését kérte. Az alperes az összességében előterjesztett kereseti kérelmet nem vitatta, ezen jogcímek vonatkozásában elismerte, hogy ilyen juttatások járnak a felperesnek. A bíróság a felek egyező előadása alapján kötelezte a fenti összegek megfizetésére az alperest, valamint az elmaradt illetményigény tekintetében a középídtől rendelkezett a késedelmi kamatokról is.

A pernyertes felperesnek perköltség igénye nem volt, így arról a bíróságnak rendelkeznie sem kellett.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 233. és 358. §-ai biztosítják.

Budapest, 2004. szeptember 6.

az aláírásban akadályozott
dr. Békefi Ottóné és Rohonyi Anikó
ülnökök helyett is

dr. Matók Ágnes sk.
a tanács elnöke

Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság
59.Mf.632.979/2004/5. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság a Független Rendőr Szakszervezet részéről eljáró dr. Csányi Éva jogtanácsos (1388 Budapest, Pf. 52.) által képviselt **J. B. felperesnek a Budapesti Rendőr-főkapitányság** (1139 Budapest, Teve u. 4-6.) **alperes ellen jogviszony jogellenes megszüntetése iránt** indított perében a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 2004. szeptember 6. napján kelt 22.M.2202/2004/4. számú ítélete ellen az alperes 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, az alperest elmaradt illetmény címén terhelő összeg mértékét 1.943.787 (Egymillió-kilencszáznegyvenháromezer-hétszáznyolcvanhét) Ft-ra*, az étkezési utalvány címén járó összeget 62.000 (Hatvankettőezer) Ft-ra és ezen összegek után 2004. szeptember 15-től a kifizetésig járó évi 11 %-os kamatára felemeli, kötelezi továbbá az alperest, hogy ruházati költség címén összesen 118.958 (Egyszáztizennyolcezer-kilencszázötvennyolc) Ft-ot fizessen meg 15 nap alatt a felperesnek.

A felperes eredeti beosztásba történő visszahelyezését mellőzi, és a szolgálati viszony az ítélet jogerőre emelkedésének napján szűnik meg.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen a felperesnek – 15 nap alatt – 321.270 (Háromszázhuszonegyezer-kettőszázhetven) Ft átlagilletményt.

A felmerült fellebbezési illeték a magyar államot terheli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s :

---

* Az 59.Mf.632.979/2004/9. számú kijavító végzése: az eredeti ítéletben szereplő 2.035.296,- Ft helyett módosította az elmaradt illetmény összegét, mivel a másodfokú bíróság – bár ítéletének indokolása (4. oldal ötödik bekezdés) egyértelműen rögzíti – a 13. havi illetmény kérdésében nem foglalt állást, ezen összeget tévesen tette az elmaradt illetmény részévé.

A felperes a rendészeti szakközépiskola elvégzését követően 2003. július 1. napjával kinevezésre került a BRFK ... Főosztály, ... Osztály ... Alosztály hivatásos állományába. A kinevező parancsban 6 hónap próbaidő került kikötésre.

Az alperes 301/2973/2003. számú, 2003. december 30. napján kelt állományparancsával a felperes szolgálati viszonyát azonnali hatállyal megszüntette a Hszt. 53. §-ának d) pontja alapján.

A felperes szolgálati panaszt nyújtott be arra hivatkozással, hogy a kinevező parancs próbaidőre vonatkozó kikötése nem felel meg a jogszabályi előírásoknak.

Az alperes vezetője 2004. február 6-án kelt intézkedésével a panaszt nem találta alaposnak, ezért azt felterjesztette az Országos Rendőr-főkapitányság vezetőjéhez, aki 2004. március 16-án kelt határozatával a szolgálati panaszt elutasította. Utalt arra, hogy a hivatásos állományba történő kinevezés nem volt jogszerű, mivel figyelmen kívül hagyta a kifogástalan életvitelt, mint a kinevezés egyik törvény által megszabott feltételét.

A felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes szolgálati viszonyát jogellenesen szüntette meg próbaidő alatt. Elmaradt illetmény iránti igényét 2004. január 1. – augusztus 31. közötti időszakra terjesztette elő, kérve eredeti szolgálati beosztásba történő visszahelyezését.

Az alperes a kereset elutasítását kérte a jogalap tekintetében, összecszerűségében egyébként azt nem vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes szolgálati viszonyát, kötelezte, hogy a felperest eredeti beosztásba helyezze vissza. Ezen túlmenően kötelezte a bíróság az alperest, hogy elmaradt illetményként bruttó 856.720 Ft-ot, valamint ennek 2004. április 1-től a kifizetésig járó törvényes kamatát fizesse meg a felperesnek, étkezési hozzájárulásként 28.000 Ft és időarányos ruhapénzként pedig 54.666 Ft megfizetésére kötelezte. Ítéletének indokolása szerint az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes szolgálati viszonyát. Amennyiben alperes arra a következtetésre jutott, hogy kikötése érvénytelen, illetve a felperessel már szolgálati viszony létesítésére sem volt mód és lehetőség, ebben az esetben, miután a fegyveres szerv hibájából eredt ez az érvénytelenség, a felmentés szabályait alkalmazva lehetett volna a jogviszony megszüntetése iránt intézkedni. A bíróság a Hszt. 197. §-ának (3) bekezdése alapján kötelezte az alperest, hogy a felperest eredeti beosztásába helyezze vissza. Az alperes az összecszerűen előterjesztett kereseti kérelmet nem vitatta, ezen jogcímeik vonatkozásában elismerte, hogy ilyen juttatások járnak a felperesnek. A bíróság a felek egyező előadása alapján kötelezte a fenti összegek megfizetésére alperest, valamint az elmaradt illetményigény tekintetében középídőtől rendelkezett a késedelmi kamatokról is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes élt fellebbezéssel és annak megváltoztatását kérte. Nem vitatta, hogy a felperessel szemben a próbaidő kikötése nem felelt meg a jogszabályi előírásoknak, illetőleg már a kinevezés sem volt megfelelő a Hszt. 258. §-ában rögzítettek szerint. Így a szolgálati jogviszonyt létesítő jognyilatkozat a Hszt. 9. §-ának (1) bekezdése szerint semmis, vagy érvénytelen. Nem vitatta, hogy a próbaidő kikötése és ez alapján a szolgálati viszony megszüntetése nem volt jogszerű, azonban álláspontja szerint az ítélet arra kötelezi a munkáltatót, hogy egy törvényi rendelkezéssel ellentétes állapotot állítson helyre és felperesnek ebből a jogellenesen létrejött, majd visszaállított jogviszonyból eredően fizesse ki elmaradt illetményét és egyéb járandóságát. Az alperes az eljárás során kérte, hogy a bíróság a munkáltatói intézkedés jogellenességének megállapítása mellett se kötelezze az alperest a felperes továbbfoglalkoztatására, mivel az az érdekeivel lényegesen ellentétes.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult azzal, hogy kérte, a bíróság 2004. évre járó 13. havi külön juttatás ki nem fizetett 11/12-ed részét is térítse meg részére.

A fellebbezés részben alapos.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelésével a tényállást helyesen állapította meg és nagyrészt helyes az arra alapított érdemi döntés is. A visszahelyezés kérdésében azonban a másodfokú bíróság eltérő álláspontra helyezkedett, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta az alábbi indokok szerint.

A fellebbezésben foglaltakra is figyelemmel az alábbiak kiemelését tartja szükségesnek a másodfokú bíróság.

A Hszt. 9. §-ának (1) bekezdése szerint semmis az a jognyilatkozat, vagy annak az a része, amely a szolgálati viszonyra vonatkozó szabályba vagy egyébként jogszabályba ütközik.

Ugyanezen törvény 11. §-ának (3) bekezdése értelmében pedig a fegyveres szerv hibájából eredő érvénytelenség esetén a hivatásos állomány tagjának fel nem róható magatartása szerinti felmentés szabályait, illetve jogkövetkezményeit kell megfelelően alkalmazni.

Helyesen hivatkozott az elsőfokú bíróság ítéletében a Hszt. 258. §-ának (1) bekezdésében rögzítettekre, amely szerint rendőri szolgálati viszony akkor létesíthető, ha a jelentkezőnek, valamint közeli hozzátartozóinak és a vele egy háztartásban élőknek az életvitele kifogástalan.

Ugyanezen paragrafus (2) bekezdése szól arról is, hogy a kinevezőnek vizsgálni kell az érintett jogkövető magatartását, családi és lakókörnyezeti kapcsolatainak rendezettségét, bűncselekményt elkövető vagy azzal gyanúsítható személyekkel fenntartott kapcsolatát, anyagi, jövedelmi viszonyainak rendezettségét.

Az alperes maga sem vitatta, hogy a jogviszony létesítésekor tisztában volt azzal a ténnyel, hogy a felperessel, illetve családtagjaival szemben büntetőeljárás indult a lakóközösségükben kifejtett erőszakos magatartásuk miatt. Ezért választotta az alperes azt a megoldást, hogy a felperessel próbaidő kikötésében állapodik meg.

Ugyanakkor a Hszt. 41. §-ának (1) bekezdése szerint a hivatásos állományba felvett személlyel – a katonai és rendvédelmi oktatási intézményt végzettek kivételével – a szolgálati viszony létesítésekor legfeljebb 12 hónapig terjedő próbaidő köthető ki. A próbaidő kikötése kötelező, ha a jelentkező nem rendelkezik szakirányú iskolai végzettséggel.

Ugyanezen paragrafus (4) bekezdése kimondja, hogy próbaidő alatt a szolgálati viszonyt bármelyik fél indokolás nélkül, azonnali hatállyal megszüntetheti.

A Hszt. végrehajtásáról kiadott 9/1997. (II. 12.) BM rendelet 8. §-ának (1) bekezdése szerint a hivatásos állományba történő kinevezéskor – katonai, rendvédelmi oktatási intézményből közvetlenül felvételre kerülők kivételével – a munkáltatói jogkör gyakorló előjáró döntésétől függően minimum 6, de maximum 12 hónapig terjedő próbaidőt kell kikötni.

Fentiek alapján a másodfokú bíróság álláspontja szerint a munkáltató – a felperes személyi háttérére figyelemmel – abba a helyzetbe került, hogy nem volt tőle elvárható a jogviszony létesítése. Mivel ezt az alperes a körülmények ismeretében mégis megtette, annak következményeit viselni tartozik. Tekintettel arra, hogy ezt követően próbaidőt kötött ki, amelyre jogszabályi felhatalmazás alapján nem volt lehetősége felperessel szemben, a bíróság megállapította, hogy intézkedése semmis, az jogszabályba ütközött, ezért a felperest olyan helyzetbe kellett hozni, mintha a jogviszony érvényesen jött volna létre. A fent idézett jogszabályhely alapján pedig a jogviszony próbaidő megszüntetésére nem volt lehetőség.

A Hszt. 297. §-ának (3) bekezdése szerint a szolgálati viszony megszüntetéséről hozott határozat hatályon kívül helyezése esetén a hivatásos állomány tagját eredeti beosztásába vissza kell helyezni és meg kell téríteni az elmaradt illetményét, egyéb járandóságát, valamint a felmerült kárát. Nem kell megtéríteni az illetménynek, az egyéb járandóságnak és a kárnak azt a részét, amelyet a hivatásos állomány tagja munkareje hasznosításával megkeresett vagy megkereshetett volna.

Ezen jogszabályi rendelkezés alapján számolta el a másodfokú bíróság a felperest megillető járandóságokat, amelynek összegét egyébként az alperes nem tette vitássá. A másodfokú bíróság a 13. havi illetmény kérdésében nem foglalt állást. Az a kereset részét nem képezte, illetőleg az elmaradt járandóságok vonatkozásában sem támadta fellebbezéssel az elsőfokú bíróság ítéletét. A Hszt. 197. §-ának (5) és (6) bekezdése szerint a fegyveres szerv kérelmére a bíróság mellőzheti a hivatásos állományú eredeti munkakörbe történő visszahelyezését, feltéve, hogy a hivatásos állományú továbbfoglalkoztatása a fegyveres szervtől nem várható el. Ha a hivatásos állomány tagja nem kéri vagy a munkáltató kérelmére a bíróság mellőzi az eredeti munkakörbe történő visszahelyezését, a bíróság a fegyveres szervet – az eset összes körülményei, így különösen a jogsértés és annak következményei súlyának mérlegelésével – a

hivatásos állomány tagja részére legalább két, legfeljebb tizenkét havi átlagkeresetének megfelelő összeg megfizetésére kötelezheti.

A jogviszony jogellenes megszüntetését követően a főszabály tehát a továbbfoglalkoztatás elrendelése, ennek mellőzése a kivétel, ami alapulhat a munkavállaló kérelmén, vagy a munkáltató kérelme folytán meghozott bírói ítéleten. A döntésnél az eset összes körülményét, különösen azt kell figyelembe venni, hogy milyen érdeke fűződik a munkavállalónak a munkaviszonya helyreállításához és milyen érdeket igazol a munkáltató a továbbfoglalkoztatás mellőzéséhez. Ez utóbbihoz szükséges, hogy a munkáltató érdekei minősüljenek adott esetben jelentősebbeknek.

Ebben az esetben a másodfokú bíróság méltányolhatónak találta az alperes kérelmét, amely a jogviszony helyreállításának mellőzésére irányult. Olyan körülmények állnak, illetőleg álltak fenn, amelyek mellett a szolgálati viszony létesítése sem volt jogszerű. A felperessel, illetve hozzátartozóival szemben büntetőeljárás indult erőszakos magatartásuk miatt, amely – bár jogerőre még nem emelkedett – első fokú bírósági ítélettel zárult. Ezen ítélet sem állapította meg a felperes, illetőleg hozzátartozóinak ártatlanságát, vagyis nem felmentő döntést hoztak. A rendőri szervekkel szemben érvényesülő fokozott társadalmi elvárások mellett pedig nem kötelezhető a másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperes a felperes továbbfoglalkoztatására.

Az eset összes körülményeinek, valamint a jogsértés súlyának megfelelően a másodfokú bíróság 3 havi átlagkereset megfizetésére kötelezte a munkáltatót.

A felperesnek igazolt költsége nem merült fel, ezért ebben a kérdésben a bíróság a határozathozatalt mellőzte a Pp. 79. §-ának (1) bekezdésére is figyelemmel.

Az alperes személyes illetékmentes, ezért a felmerült illeték a magyar államot terheli.

Budapest, 2005. évi május hó 31. napján

dr. Patassyné dr. Dualszky Katalin s.k.
a tanács elnöke

dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna sk.
előadó bíró

dr. Prander Gyuláné sk.
bíró